

Interview med Jacob Sand Motzfeldt, medstifter af tyggegummi-virksomheden True Gum.

”Vi har været meget glade for EU’s myndighed, der tager sig af designregistreringer. Med én fælles myndighed, der giver mulighed for registreringer på tværs af alle EU-lande baseret på én ansøgning, har vi haft muligheden for at søge en samlet registrering i hele EU. Alternativet for en iværksætter-virksomhed som vores var uoverskuelig. Hvis vi tager udgangspunkt i vores designregistrering, så ville den proces have indebåret, at vi søgte om registrering i hver enkelt EU-land. Det ville have indebåret over 100 arbejdstimer. Med EU’s mulighed for at lave én samlet ansøgning, har vi nu fået det igennem med et begrænset tidsforbrug og en markant lavere omkostning til advokater.”

Men samtidig oplever Jacob Sand Motzfeldt også udfordringer ved EU-lovgivning.

”Når det gælder EU's regler for mærkning af ingredienser og ingredienslisten, så oplever vi, at EU er kommet langt, men der er stadig et stykke vej for at gøre regler lettere at arbejde under. På den ene side gælder der EU-forordninger for mærkninger, som alle EU-lande skal indordne sig under. Men desværre er der også regler, der er specifikke for nogle lande, og dette gør, at research-arbejdet i forbindelse med udvidelse til nye EU-lande hurtigt kan tage om sig. Det ville forsimple mærkningsopgaverne for fødevarer-virksomheder, hvis der var én samlet fælles retningslinje,” siger Jacob Sand Motzfeldt.

Det som kan give udfordringer for en dansk virksomhed, er den såkaldte mærkningsforordning om mærkning af ingredienser i fødevarer. Her er der mulighed for undtagelser for nogle regler og standarder. Det benytter nogle EU-lande sig af, hvorved der ikke er fuld harmonisering mellem de ”nationale markeder” i det indre marked. Disse undtagelser gør arbejdet for at sælge sit produkt i endnu et EU-land ressourcekrævende, da virksomheden skal finde ud af, om det land har undtagelser til EU’s fælles regler og standarder for fødevarer. Eksempelvis kan de have en undtagelse, der gør at ingredienslisten skal være anderledes, og indpakningen således skal ændres til det land.

Netop dette område følger Jacob Sand Motzfeldt og hans partnere godt med i.

”Mærkningsforordninger er for os noget af det mest vigtige, som vi hele tiden har øverst på radaren. Vi producerer og sælger et produkt som adskiller sig markant fra de eksisterende valgmuligheder på butikshylderne. Vores ingrediensvalg og anprisninger er anderledes end for konventionelt tyggegummi, og da disse tilvalg er det, der gør os anderledes, er de nødt til tydeligt at fremgå på vores emballage. I den forbindelse er vi jo opmærksomme på, at vi hermed også indikerer, hvad normalt tyggegummi ikke er. Og

når man på den måde udfordrer en industri og de etablerede spillere, er man nødt til at gøre sig ekstra umage for, at alt er skrevet rigtigt. Det er noget, som vi bruger en del tid på.”

På True Gums pakker skriver de 'no plastic' og 'no aspartam', og deres ingrediensliste indeholder kun få ingredienser.

”Vi er meget opmærksomme på at købe så mange af vores ingredienser fra EU-lande og lokalt som muligt. Og det kan heldigvis lade sig gøre for langt størstedelen af vores ingredienser. Vi er også løbende blevet mere opmærksomme på den administrative tid, der er forbundet med køb af ingredienser udenfor EU. I forbindelse med import af ingredienser er der nemlig noget administrativ dokumentation, som skal være på plads. Det fungerer helt gnidningsfrit med køb af ingredienser indenfor EU, mens den administrative proces er langt tungere, når man køber ind af ingredienser udenfor EU. Det tager tid, som vi gerne vil bruge andre steder, og det er med til at øge vores fokus på at købe fra leverandører i EU,” siger Jacob Sand Motzfeldt.

True Gum importerer såkaldt chicle gummi fra Centralamerika, for at kunne lave sin chicle gummibase. Det betyder, at de skal udfylde flere dokumenter og at administrationen tager længere tid, end hvis de købte noget andet på det indre marked.

For denne nystartede virksomhed er oplevelsen, at det er reglerne for registrering og mærkning der har fyldt mest, og det har derfor fået mere fokus end f.eks. miljøregler, selvom der kan være områder, hvor det smelter lidt sammen.

Hvilke miljøregler hjælper eller udfordrer jer? Og hvad kunne skubbe flere virksomheder i en grønnere retning?

”Helt generelt mener jeg, at mange fødevareproducenter slipper afsted med ikke at mærke produktet for indhold, som har en betydning for vores miljø og klode. I EU's mærkningsregler er der rigtig meget fokus på ernæring, men ikke på produkters miljømæssige aftryk. Dette gælder f.eks. plastikindholdet i tyggegummi, som man ikke skal deklarere – og derfor ikke gør. Det samme er tilfældet med palmeolie som gennem ingrediensen 'glycerin' indgår i stort set alle tyggegummi. Palmeolie-produktion er den største årsag til rydning af regnskov, og derfor har vi i True Gum i stedet valgt at benytte en glycerin baseret på lokal nordisk raps. Men denne afgørende forskel fremgår ikke på emballagen, da mærkningsregler desværre ikke stiller krav om det. Hvis vi forbrugere blev gjort bedre opmærksom på

produkters miljømæssige aftryk, er jeg helt sikker på, at vi gennem vores forbrugervalg ville skabe en kæmpemæssig miljømæssig forandring, ved at skubbe producenter i en mere bæredygtig retning. Uden denne mærkningsmæssige hjælp står vi i True Gum med en stor kommunikationsmæssig opgave. Vi træffer nemlig i True Gum nogle bæredygtige valg, der øger vores omkostninger set i forhold til andet tyggegummi. Men hvis alle produkter ser ens ud på emballagen, er det også svært at forvente, at ellers miljøbevidste forbrugere også handler miljøbevidst. Vi bliver jo ikke oplyst om forskellene - og så ender den laveste pris ofte med at vinde. Derfor gør vi alt, hvad vi kan for at kommunikere om produkt-forskellene.”

Hvis I kunne ændre på én regel eller et vilkår, der er grundlagt af EU, hvilket skulle det så være?

”Det er svært at sige på nuværende tidspunkt. EU-systemet er stort og mon ikke, at vi som ung iværksættervirksomhed får berøring med endnu flere områder over tid og oplever større problemer, end vi har nu. Men for nuværende kunne jeg godt ønske mig, at EU’s mærkningsforordning var den eneste retningslinje, vi skulle følge, og at vi ikke også skulle sætte os ind i nationale retningslinjer,” siger Jacob Sand Motzfeldt.